

vredet og forfalsket ens handlinger og synspunkter.

Jeg kan på begæring nævne adskillige eksempler på en sådan usandfærdig mediehetz, men som et nyligt og typisk eksempel på den medieadfærd, vi med dette lovforslag ønsker at vanskeliggøre, vil jeg nævne den sag, vi også trækker frem i bemærkningerne til vores lovforslag: dagplejemoderen i Morsø Kommune, der af DR's tv blev hængt ud som voldelig i en såkaldt dokumentarudsendelse, hvor tv-journalisten ved hjælp af manipulation og klipning fik fremstillet denne hæderlige og omsorgsfulde kvinde som en afstumpet børnemishandler.

Dagplejemoderen var knust, ved jeg, og turde ikke gå uden for en dør, og kun fordi hun var blevet meldt til politiet for børnemishandling, og politiet således kunne kræve båndene forevist, kom sandheden for en dag, også imod journalistens vilje; journalisten nægtede i første omgang at lade den angrebne få kendskab til udsendelsens tilblivelse.

Det er jo sådanne bagvaskelser af sagesløse, det er opgaven at dæmme op for, og som vi med dette lovforslag vil forsøge at bremse.

Vi håber meget, at andre partier vil være enige med os i, at sagen er betydningsfuld, og at vi således kan nå til enighed om de ændringer i den nuværende medieansvarslov, som vi selv betegner som beskedne, men også på baggrund af et tiårs erfaringer betegner som nødvendige.

Som det fremgår af lovforslaget, er det kapitel 6 i den nuværende lov, afsnittet om det såkaldte genmæle, vi ønsker strammet. Ændringen i § 38, stk. 1, sigter efter at give almindelige mennesker bedre mulighed for at udforme et genmæle uden at have juridisk ekspertise. Det skal ikke være muligt for et medie at afvise genmælet, fordi de formelle krav til et sådant ikke er opfyldt.

Samtidig er det jo afgørende, at genmælet bliver placeret på en sådan måde, at det ikke forsvinder på side 23. Vi vil være realistiske og derfor undlade at kræve, at en fortidig hetz skal berigtiges på en forside, men genmælet skal dog bringes på en måde, som modsvarer de oprindelige angreb, og Pressenævnet skal være berettiget til at kræve et sådant genmæle bragt.

Kl. 13.20

Man kan naturligtvis diskutere, hvad der ligger i udtrykket »på passende måde«. Det kan fortolkes, bagatelliseres, men vi håber, at dels bemærkningerne til lovforslaget, dels en udvidelse af Pressenævnet, som styrker det folkelige

element, vil kunne sikre, at et genmæle bliver andet og mere end en ligegyldig petitese på side 23, hvor ingen ser den.

Jeg har en fornemmelse af, at denne ændring af Pressenævnets sammensætning vil møde kritik, fordi man finder den overflødig, ja, urimelig. Men vi mener faktisk, at styrkelsen af det folkelige element – og jeg er lige ved at sige af den sunde sans – er på sin plads.

For det første er de to jurister – formand og næstformand – ikke nødvendigvis fortrolige med pressens forhold, hvorfor deres medvirken kan blive rent formel. For det andet vil de derfor have nemt ved at lytte mere til det professionelle element, repræsentanterne for Danmarks Journalistforbund og de redaktionelle ledelser, hvorfor den krænkede part, det almindelige menneske, på forhånd vil være i mindretal.

Vi ønsker ganske bevidst balancen ændret. Vi ønsker, at lægmænd, der som lægmænd må formodes at have mere sans for angrebets karakter og urimelighed, får mere at sige i Pressenævnet. Vi ønsker også, at den angrebne, klageren, altid skal have kendskab til det indklagede medies svar og lejlighed til at kommentere det.

Må jeg til afslutning sige, at vi håber på lydørhed og åbenhed hos Folketingets øvrige partier i denne sag, om ikke her så under udvalgsarbejdet.

Vi har fremsat lovforslaget, fordi vi finder det nødvendigt at begrænse landets egentlige magthaveres magt og at kræve disse magthavere, medierne, til ansvar for deres forvaltning af denne magt.

Lad mig så i en parentes bemærke, at vi nok har dette ønske, fordi vi i højere grad end Folketingets øvrige partier har lært virkeligheden at kende som en jaget og bagtalt størrelse i offentligheden.

Der er jo et gammelt ord, der siger, at det er den, der har skoen på, som ved, hvor den trykker, og vi er nogle stykker, som i tilfælde efter tilfælde har mærket skoen trykke.

Men når denne parentes er afsluttet og dette er sagt, så vil vi også sige, at vi naturligvis ikke insisterer på formuleringer, og vi er villige til at drøfte ændringer af forskellig art, for det er sagen, det drejer sig om, det er ikke formen.

Vi synes, at det er Folketingets opgave at beskytte magtesløse, som f.eks. en dagplejemor i Morsø Kommune, og at understrege en magthavers pligt til saglighed og ansvarlighed.